

FULL DE RUTA CAP A LA INDEPENDÈNCIA

El full de ruta es materialitza en dos grans eixos que es retroalimenten i que han d'avançar conjuntament si volem l'èxit del nostre projecte polític: (1) full de ruta cap a la ruptura amb l'Estat espanyol (Independència) i (2) full de ruta per a un procés constituent (Socialisme). La interacció entre ambdós processos han de servir per, d'una banda, fonamentar els posicionaments del moviment independentista actual tant a nivell social com territorial i, de l'altra, per aprofundir en la necessitat de construir sobirania que omplin de contingut la independència.

Aquest proper mig any es configura com un camí en que els sectors de la dreta i l'esquerra, siguin sobiranistes o regeneracionistes, volen que circulin per dues vies paral·leles, amb ritmes i especificitats propis, però que per a la nostra proposta política acaben en el mateix punt: la ruptura amb l'Estat espanyol i l'inici d'un procés constituent fonamentat en la sobirania popular i de trencament amb el capitalisme.

Perquè això sigui possible és prioritari assegurar, promoure i aprofundir en les mobilitzacions dels últims anys, que, alhora, operen com a garantia que el procés de ruptura sigui irreversible i no es tanqui en un acord entre les elits.

Enmig de tot aquest context, i sabent que el procés d'Assemblees Obertes té com a objectiu la discussió i l'elaboració d'un full de ruta i un programa polític de compromís d'actuacions concretes, així com la vertebració d'una candidatura per les properes eleccions autonòmiques del 27 de setembre, cal també tenir en compte el potencial que ofereixen les eleccions municipals. Aquestes eleccions, que se celebraran el proper 24 de maig, també tindran un caràcter de plebiscit múltiple:

- En primer lloc perquè seran les primeres eleccions des del 9N en les que els ciutadans podran expressar de manera clara la seva voluntat de ruptura amb l'Estat i de construcció d'una República Catalana Independent.
- En segon lloc perquè permetran expressar-se a la majoria social que està en contra de les retallades i privatitzacions
- i, finalment, perquè seran la primera oportunitat per a fer fora als corruptes i a tots aquells que no han fet res per evitar i combatre la corrupció i que ocupen càrrecs públics a les administracions.

En aquesta conjuntura és més important que mai que, l'espai que estem articulant, tingui una visualització conjunta i pugui presentar-se davant de les classes populars i el conjunt de la població com a eina per a començar i consolidar aquest procés de transformació i ruptura que estem protagonitzant.

Aquestes eleccions també ens han de permetre dotar-nos d'eines que permetin la construcció i l'articulació dels Països Catalans.

Full de ruta cap a la ruptura amb l'Estat espanyol

Abans de la celebració d'eleccions anticipades

1. DENÚNCIA DE LA DILACIÓ DE LES ELECCIONS. No hi ha motiu real, menys encara si tenim presents les urgències nacionals i socials que patim, per postergar fins al setembre les eleccions al Parlament de Catalunya. Només interessos de partit han conduït a aquesta dilació.

2. ELECCIONS MUNICIPALS PLEBISCITÀRIES I CONSTITUENTS. Davant la dilació de les eleccions al Parlament de Catalunya, les eleccions municipals adquireixen un caràcter de plebiscit múltiple en clau nacional, social i democràtica. Cal donar a conèixer a la societat catalana que aquestes eleccions tindran un caràcter plebiscitari i constituent, i que els passos que es facin en el procés de ruptura prefiguraran la forma i els continguts de la futura República catalana independent.

3. ÉS IMPRESCINDIBLE, DES D'ARA, IMPULSAR LA LLUITA CONTRA ELS PRESSUPOSTOS QUE NEGUEN LES NECESSÀRIES MESURES D'URGÈNCIA SOCIAL. L'actual legislatura només deixa marge per gestionar urgències. És difícil de creure que en els 8 mesos que queden de legislatura es construïran les estructures d'estat que no s'han construït en els dos anys anteriors de legislatura. Per tant cal impulsar des d'ara lluita contra aquests pressupostos pactats de misèria i privatització i que els Pressupostos d'enguany incloguin com a mínim:

- a. la prioritització de la cobertura de les necessitats socials per sobre del pagament del deute i dels seus interessos
- b. l'impuls de la Renda Garantida Ciutadana
- c. revertir les retallades dels darrers anys i les privatitzacions

De cara a les eleccions al Parlament de Catalunya

1. SOBRE LA MARCA COMUNA. Defensar que les eleccions tinguin un caràcter plebiscitari no implica necessàriament que les opcions favorables al "sí a la independència" es presentin a les eleccions amb alguna marca comuna. Allò fonamental és un compromís programàtic i polític inequívoc amb la independència i amb el final de l'austeritat. En aquest sentit, qualsevol proposta de marca comuna haurà de ser debatuda en el marc de les assemblees obertes.

2. DECLARACIÓ UNILATERAL D'INDEPENDÈNCIA. Assolir el compromís de totes les llistes electorals a favor de la independència així com de desenvolupar i prendre les decisions necessàries per avançar cap a la ruptura amb l'Estat espanyol. Una ruptura que s'hauria de materialitzar en una Declaració Unilateral d'Independència (DUI) l'endemà mateix de les eleccions si la suma de les formacions polítiques que en siguin favorables obtenen la majoria parlamentària.

3. INDEPENDÈNCIA UNA OPORTUNITAT I UN INSTRUMENT PER A LES CLASSES POPULARS. És imprescindible lligar el procés d'autodeterminació amb la millora de les condicions de vida de les

classes populars. Per això, és imprescindible, l'endemà de les eleccions, d'una banda, aprovar i aplicar un programa d'emergència social que reverteixi les conseqüències d'un lustre d'acomiadaments, atur, desnonaments i de retallades socials i, de l'altra, fixar les bases estructurals que permetin en el futur bastir un sistema de serveis públics que garanteixin el dret de les persones al treball, l'habitatge, l'educació, la sanitat i l'atenció a la dependència. Així mateix, la lluita ferma contra la corrupció i el frau ha d'estar present des del primer dia i en tot el procés per garantir que la futura república catalana independent es constitueixi des d'una política i gestió econòmica netes i transparents.

Després de les eleccions

Accions per desenvolupar:

1. IMPULSAR UN GOVERN DE RUPTURA NACIONAL, SOCIAL I DEMOCRÀTICA. La ruptura amb l'estat espanyol només serà possible sobre la base d'un programa que asseguri el suport d'amplis sectors de la classe treballadora i les classes populars. Això només serà possible amb un govern de ruptura nacional, social i democràtica basat en els següents punts: (1) dur a terme la Declaració Unilateral d'Independència (DUI); (2) impulsar un programa d'emergència social que prioritzi l'aturada dels desnonaments, dels acomiadaments i de les retallades i les privatitzacions per sobre del pagament del deute; així com la gestió pública de tot l'ensenyament, la sanitat, justícia, obra pública i que instauri la Renda Garantida Ciutadana; (3) impulsar un procés de desconexió nacional i popular amb l'estat espanyol i la Unió Europea sobre la base de la suspensió de l'aplicació de tota la legislació estatal i de la Unió Europea lesiva per les classes populars; (4) i articular un programa per garantir que el procés tingui un caràcter autoorganitzat i popular. (5) i cercar el reconeixement internacional. Si el nou Govern de la Generalitat assumís aquestes mesures de desobediència, actuaria com un contrapoder a l'Estat espanyol i davant dels mercats, i per tant, es configuraria un escenari de dualitat de poders. En aquesta tessitura, la candidatura resultant del procés "Per la ruptura" hauria de tenir un paper protagonista. Aquests 5 punts seran irrenunciables a l'hora de negociar qualsevol pacte de governabilitat.

2. FORMAREM I IMPULSAREM LES MAJORIES PARLAMENTÀRIES NECESSÀRIES PER A L'IMPULS DEL PROCÉS INDEPENDENTISTA I EL PROCÉS DE CANVI SOCIO-ECONÒMIC. Amb independència de qualsevol altra circumstància, i sempre que sigui necessari, la candidatura resultant del procés "Per la ruptura" garantirà les majories necessàries al Parlament per executar els punts del present full de ruta: DUI; processos de desconexió, procés constituent, programa d'emergència social, etc.

3. PROCLAMACIÓ INDEPENDÈNCIA. La primera acció immediata del nou Parlament serà la proclamació d'una Declaració Unilateral de Independència.

4. APLICACIÓ DE MESURES D'EMERGÈNCIA SOCIAL TOT IMPULSANT LA LLUITA I L'ORGANITZACIÓ AL CARRER PER RECOLZAR-LES. Amb la mateixa urgència que impulsarem la independència, impulsarem l'aplicació de mesures d'urgència social. Igualment, durem a terme una campanya al carrer, que mobilitzi i articuli un ampli suport social a mesures d'urgència social només realitzables sobre la base d'actes de sobirania. Aquesta iniciativa s'haurà de concretar a fir que permeti enfortir la dinàmica de mobilització al carrer, i fer emergir lideratges col·lectius que

permetin reforçar la indissociabilitat entre lluita social i lluita nacional. Es podria impulsar alhora i coordinadament al País Valencià, a les Illes Balears i Pitiüses, a la Franja de Ponent i a la Catalunya Nord, basant-se en 7 punts o reivindicacions comunes:

- a. moratòria de desnonaments
- b. Renda Bàsica
- c. prohibició d'acomiadaments i repartiment del treball
- d. suport a les persones amb dependència
- e. combatre la pobresa energètica i suport al desenvolupament d'energies alternatives
- f. Aturar la destrucció del territori, el medi està estrictament lligat al benestar de les persones.
- g. combatre les violències masclistes

5. Amb el mateix objectiu caldria també IMPULSAR CONSULTES POPULARS SOBRE QÜESTIONS CLAU EN LA PROPERA LEGISLATURA, com la prioritització de la cobertura de necessitats socials per sobre del pagament del deute, o per revertir les privatitzacions.

6. DESCONNEXIÓ NACIONAL I POPULAR. Aquest procés s'articula, com a mínim, a partir d'aquestes premisses:

- a. Començar la desconexió institucional amb l'Estat espanyol, que implica, per exemple, desobeir (1) el topall de dèficit; (2) la Llei Wert; (3) la Llei de reforma de les administracions públiques; (4) la reforma laboral (5) la reforma de les pensions; (6) la congelació de l'impost sobre els comptes bancaris; o (7) la invalidació de la Llei catalana de comerç; (8) la Llei mordassa i tot l'arsenal legislatiu contra les llibertats.
- b. Crear les estructures de la hisenda pública catalana i iniciar una campanya institucional i popular per conscienciar la població que els tributs s'han de pagar a la hisenda de Catalunya;
- c. Constituir una caixa de resistència alimentada amb les aportacions de tots els agents polítics, econòmics, socials i particulars que ho desitgin;

7. DESENVOLUPAR I OMLIR DE CONTINGUT LA SOBIRANIA: per garantir el treball conscient cap a la independència el nostre programa, el programa popular, ha de desenvolupar Tots els àmbits de sobirania tant individual com col·lectiva i alhora garantir el control popular dels mateixos. Així, en moments de destrucció d'ocupació cal plantejar una alternativa de sobirania productiva per capgirar l'economia especulativa actual treballant per un nou model de relacions socials i econòmiques que permetin superar les formes d'organització capitalistes apostant pel no pagament del deute mentre no s'hagin cobert les necessitats bàsiques de la població i el control públic i democràtic dels sectors estratègics, incloent-hi la nacionalització i socialització i processos

d'apropiació col·lectiva de les fonts d'energia cap a una societat ecològica. I també cal expandir els espais de sobirania alimentària i energètica.

8. ACCIÓ INTERNACIONAL. Adoptar accions per assolir el reconeixement internacional. Això implica obrir aquest objectiu més enllà dels països de l'àmbit d'aliances de la UE i l'OTAN. A part del reconeixement del procés d'autodeterminació, l'acció internacional ha de perseguir també poder assolir el finançament necessari per garantir "el funcionament del país" entre les eleccions plebiscitàries-constituents i la proclamació de la independència. Sense oblidar que la nostra principal arma és el reconeixement de la nostra lluita no pels governs, sinó pels pobles d'arreu el mon.

9. NEGOCIACIÓ AMB L'ESTAT ESPANYOL. Superats tots aquests passos, s'obrirà un procés de negociació de la secessió amb l'Estat espanyol per acordar qüestions relatives, per exemple a funcionaris de l'administració espanyola; repartiment dels recursos de la Seguretat Social; repartiment del patrimoni d'acord amb allò aportat per la classe treballadora catalana; delimitació de fronteres; el respecte a la unitat de la llengua (denominació, educació, espai comunicatiu) o el dret a decidir dels Països Catalans. Si no hi ha acord i l'Estat espanyol no reconeix la República catalana, els mecanismes d'unilateralitat seguiran funcionant per forçar l'Estat a negociar.

Full de ruta per a un procés constituent

El procés constituent s'encetarà abans de les eleccions municipals del 24 de maig de 2015 i es reforçarà en aquestes eleccions per tal de redefinir l'hegemonia que ha de bascular cap a l'esquerra i cap a l'independentisme.

Els càrrecs electes municipals són els representants polítics més propers a la gent. Una de les claus del procés constituent que defensem és l'arrelament al territori, exactament el contrari de com es va controlar el procés constituent espanyol del final del franquisme.

Des d'aquesta perspectiva, s'ha d'articular una nova legalitat i legitimitat popular a partir del poder local i dels representants electes locals, juntament amb representants dels moviments socials, sindical i veïnal, tot obrint un autèntic debat massiu i de base, amb l'objectiu de situar les coordenades polítiques de la futura nova República Catalana a favor del reconeixement efectiu dels drets de la majoria social i, alhora, de no permetre situacions de privilegi de cap minoria.

Des de la base local, el procés constituent s'articularà de la manera següent:

1. **L'ASSEMBLEA CONSTITUENT.** Arran de les eleccions locals, es crearà una nova "institucionalitat" articulada a partir del poder local municipal juntament amb representants dels organismes de base populars. El seu objectiu, és redactar la Constitució de la República Catalana.

2. **TASCA DE LA NOVA INSTITUCIÓ.** La nova institució organitzarà el procés constituent a partir d'Assemblees Comarcals formades per representants dels organismes de base populars que incloguin tots els càrrecs electes de totes les comarques.

3. PAPER DELS CÀRRECS ELECTES. Els càrrecs electes i representants dels organismes de base, segons el mandat de les seves respectives assemblees, escolliran els representants a l'Assemblea Constituent i seran els responsables dels debats constituents pertinents d'acord amb el calendari i els temes que s'estableixin en el full de ruta compartit amb les altres organitzacions.

4. PARTICIPACIÓ DE LA POBLACIÓ. Des del municipi, la població participarà activament en els debats de la ponència constitucional i el moviment popular operarà com a garantia perquè ni les estructures de partit ni tampoc els interessos oligàrquics frenin la potencialitat de ruptura del procés constituent.

5. PAÏSOS CATALANS. El procés constituent integrarà representants d'altres territoris dels Països Catalans

6. DINAMITZACIÓ DEL PROCÉS CONSTITUENT. Articular una xarxa de suport a la ruptura que també desenvoluparà funcions de dinamització del procés.

Cap a la construcció dels Països Catalans

La construcció i l'articulació dels Països Catalans passa per impulsar i consolidar dinàmiques polítiques, socioeconòmiques, culturals a nivell nacional. També passa per desfer els obstacles que la Constitució Espanyola de 1978 va definir en contra dels Països Catalans, i per evitar que se'n puguin generar de nous amb els processos polítics i institucionals dels propers temps. Cal impulsar les següents línies de treball:

1. Generar institucions d'àmbit nacional: cal impulsar la vertebració dels Països Catalans a partir de l'impuls i l'articulació de tot tipus d'institucions, des de l'àmbit socio-econòmic, laboral i professional, fins a l'àmbit cultural i científic, passant per moviments socials i populars i per les institucions de tipus polític, en els àmbits municipal, territorial i nacional.

2. Impulsar un desplegament de candidatures municipalistes a nivell de Països Catalans que recullin els plantejaments de la unitat popular i que estiguin d'acord amb l'articulació d'una Assemblea Municipalista dels Països Catalans que impulsi dinàmiques nacionals en els àmbits socio-econòmic, cultural i polític.

3. Impulsar un moviment d'àmbit nacional que respongui a les principals urgències socials (veure més amunt)

4. Incloure a la proclamació d'independència de Catalunya l'objectiu d'articular el conjunt dels Països Catalans. El procés constituent també l'ha d'incloure, per exemple, com ho preveia l'Estatut de Núria del 1931, que operava al territori del Principat, però que restava obert a aquells territoris que ho demanessin sempre que ho aprovés una part significativa dels seus representants polítics.

De la mateixa manera, tal com diu el punt 4 dels acords polítics, entenem també la ruptura amb el règim monàrquic espanyol i la proclamació de la República Catalana com la nostra contribució a la lluita per

l'alliberament dels altres pobles de l'estat i, a més, com la única base possible de relacions solidàries entre pobles lliures i iguals.

Annex. Estudis a desenvolupar

1. Estudi sobre les vies cap a la ruptura i les respectives possibilitats de reconeixement internacional.
2. Estudi sobre les mesures socials d'emergència que s'haurien d'aplicar després de les eleccions.
3. Estudi i proposta sobre el procés de redacció participativa de la nova constitució.
4. Estudi sobre la viabilitat econòmica del nou país.
5. Estudi sobre les noves relacions amb els pobles de la resta de l'Estat Espanyol.